

FELJEGYZÉSEK EGY HAJÓTÖRÖTT NAPLÓJÁBÓL

Kispál Csilla

Feljegyzések egy hajótörött naplójából.

A kereszt

Vihar dúlt lelkében
És árván maradt.
Elvesztett mindent
Néhány perc alatt.
Meggötözött rabbá tette
A tehetetlenség,
Mikor ránehezedett
A néma üresség.
Csak az enyhíti fájdalmát,
Hogy Rád nézhet fel,
Súlyos kolonc az élete
S küzd könnyeivel.
Szívén hozta minden terhét.
Elfogyott ereje.
Utolsó perceit számlálja.
Feladta lelke.
Meggóstonlta már
A tél jeges leheletét,
Mikor a halál angyala
Hajolt sötéten felé.
Mégis úgy érezte,
A pokol lángján égett,
De egyszer csak látta eljönni
A győzelmes Hűséget.
Talpalatnyi föld csupán
A menedékhelye
A Kősziklán,
Mit körülvesz a bűnnek tengere.
Ezen a kis helyen
Áll az a kereszt,
Mely arról beszél,
Hogy mindenkit szeretsz.

Elvégeztetett (2)

Ki vagy Te szépség,
Ki ennyire ellenállhatatlan,
Hogy egyetlen szóval
Kertet teremtesz itt e sivatagban?
Lábaid nyomán
A halál földjén virágok sarjadnak.
Engedelmeskedik
Minden erő egyetlen szavadnak.
Pillantásodtól
A tél meghátrál s kitavaszodik,
Az alvilág szűkölve menekül
S eltakarodik.
Vallattam a betűket
Rólad éjjel-nappal.
Kinyílt a Könyv s felelt
Emberi szavakkal:
Mikor az Én elmém
Elgondolt téged,
Már akkor tudtam,
Hogy eljövök érted.
Lehajlok ide
Hozzád a porba.
Meggőzöttek a földre
A szolgáskorba.
Megismerttetem veled
Az örök Életet.
Ingyen adom tiszta forrásvizem
És a szent kenyeret.
Mikor jött a Páska
Én lettem a Bárány.
Meghaltam bűneid miatt

Ott fenn a keresztfán.
Zordon útjelző,
Melyhez vérem tapadt,
Mutatta az örökléthez
Neked az Utat.
Elvégeztetett!
Ez az Örömhír.
Vár rád az üdvösség,
Mert üres a sír!

Forrás: www.keresztenydalok.hu